

GAZETA LWOWSKA

We Srode

N^{ro}. 148.

28. Grudnia

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

— Ze Lwowa. —

O smutnym wypadku śmierci Cesarza Alexandra, o którym ieszcze pod d. 16. b. m. donosiliśmy, zawiera Dostrzegacz Austriacki z d. 20. t. m. wiadomości następujące, datowane z Wiednia d. 19. Grudnia:

Dnia 14. t. m. doszła publiczności naszey wiadomość o całkiem niespodziewaney śmierci N. Cesarza Rossyyskiego z szybkością, z jaką wielkie i szczególnie smutne zdarzenia rozszerzać się zwykły.

Doniesienia Ces. Austriackiego Zastępcy Konzula w Warszawie z d. 9. t. m. zawierały najpierw doniesienia, że Cesarz Alexander umarł w d. 3. t. m. w Taganrogu po krótkiey chorobie, i że miasto Warszawa w głębokim smutku była pogrążoną, chociaż przyczyny tegoż nie wyjawiano publicznie.

Ztąd były powody do nadziei, że doniesienie to zasadać się może na fałszywey wieści w Warszawie rozmiesioney. Nie było wzmianki o żadnym akcie nowego Rządu i wszystko wskazywało na nas obowiązek oczekiwać dalszego potwierdzenia tey wielkiey nowiny, lub oney zbicia požadanego.

Od tego czasu rzecz ta niestety! przybrała postać, nie dającą nam już powodu do wątpliwości, że Monarcha, którego imię zajmie najsławniejsze miejsce w historii, wydartym został swojemu Ludom i Światu!

W nocy z d. 13. na 14. i rano d. 14. żadna nie nadeszła wiadomość, mogąca mieć najmniejszy związek z owym smutnem zdarzeniem; cisza, zanadto nakazująca domyślać się prawdy onegoż. W d. 17. otrzymali tuteysy kupcy doniesienia z Lipska z d. 14. odwołujące się do wiadomości otrzymaney w d. 13. w Berlinie od Król. Pruskiego Konzula w Warszawie, a zgadzające się z raportem Ces. Austriackiego Zastępcy Konzula takież treści z dnia 9. t. m. Doniesienia Posła w Dreźnie potwierdziły w tymże samym dniu nadejście owych doniesień do Berlina.

Dzisiaj, d. 19., nadeszły znowu doniesienia z Warszawy; takowe oznaczają dzień śmierci Cesarza na d. 1. Grudnia (porówn. Gaz. nasz. z d. 16. b. m.) i następujące przywody okoliczności:

W d. 7. otrzymał miał W. Xiążę Konstantyn, naturalny Następca Tronu, doniesienie o zeyściu Cesarza Alexandra, po blisko 14-dniowey chorobie — na którą Monarcha zaraz po powrocie swoim z podróży do Krymu był zapadł, a którą wystawiają, że to była silna gorączka nerwowa. Też same doniesienia zawierają, że d. 8. W. Xiążę Michal wysłany został do Petersburga ze zleceniami Swoiego dostojnego Brata. Podczas odeyscia tego doniesienia (d. 10. Grud.) nie ogłoszono ieszcze żadnego aktu Rządowego nowego Panującego w Warszawie. Twierdzą tam, że pierwszy wydany będzie w Petersburgu.

Z resztą wiadomość o śmierci Cesarza Alexandra rozeszła się w d. 14. w całym Królestwie Polskiem, i zapewnie na wszystkich punktach Europy z tém samem będzie powzięta uczuciem, z jakim onę w tych pismach udzielamy.

Dostrzegacz Austriacki z d. 21. Grudnia donosi o tém znowu pod artykułem: »Z Wiednia d. 20. Grudnia, co następuje:«

Dziś nadeszły pierwsze listy kupieckie z Odessy z d. 10. b. m. nadmieniające o smutnym wypadku w Taganrogu. Donoszą pokrótce, że Cesarz Alexander umarł d. 19. Listopada (1. Grudnia) między 10tą i 11tą godz. przed południem w Taganrogu. Data zgadza się aż nadto z ostatniem doniesieniem z Warszawy, aby je nie inaczej, jak tylko za nowe potwierdzenie tego nieszczęśliwego wypadku uważać.

— Z Wiednia d. 17. Grudnia. —

N. Pan najwyższą Swoją uchwałą z d. 24. Listopada r. b. raczył katedrę biblii nowego testamentu przy Uniwersytecie Lwowskim najłaskawiej poruczyć JX. Jakubowi Gierowskiemu.

C. K. Akademia rycerska Terezyańska obchodziła w d. 11. t. m. pamiętkę odnowienia tego przez N. Pana dla ukształcenia młodzieży szlacheckiey instytutu.

W d. 2. Stycznia 1826 o godzinie 10 rano i w dniach następnych przedsięwzięte będzie w sali klasztoru Franciszkańskiego czwarte losowanie utworzoné w roku 1821 pożyczki 37 mil. 500,000 ZR. w M. K.

Losowanie nastąpi w obecności dwóch C. K. nadwornych Komissarzy, Rady nadwornej C. K.

))

powszechnéj Kamery nadwornéj, Kawalera Fül-jod, i Dyrektora procentowego długu Stanu, Rad-cy nadwornego Szarf, tudzież Członka Dyrekcyi uprzyw, Austr. narodowego banku, z uwagą na plan ciągnięcia ogłoszony, z zachowaniem postępowania w Uwiadomieniu z d. 7. Grudnia 1821.

Rezultat losowania będzie drukowany i do wiadomości powszechnéj podany, a wypłaty podług planu losowania, począwszy od 1. Kwietnia 1826 uiszczane będą przez C. K. ogólną kasę długów Stanu i dom wexlowy M. A. Rothszylda i synów w Frankfórcie nad Menem.

Gazeta Preszburgska donosi: »Postrzeżenia udzielone Stanom na 27. posiedzeniu przez Izbę Magnatów, w d. 12. t. m. iakieśmy donosili, były tylko w dniu owém podyktowane a dnia następującego 13., na posiedzeniu cyrkularném od godziny 9 do 10 trwającém, wzięte pod rozważę. O godzinie 11 rozpoczęło się 23. posiedzenie Stanów na którem ułożone zostały odpowiednie postrzeżenia i takowe przez Deputacyją Izby Magnatów o godzinie 1 zebraną, przesłane, takowe zaraz rozpoznano, i z małą odmianą na powrót odesłano Izbie Stanów, która je dopiero iednomysłnie przyjęła. Poczém obiedwie Izby mianowały Deputacyją, która proiekt ten do adresu dziękczynnego i dalszego przełożenia N. Pana podług zwyczajnéj formy ma ułożyć.— Podczas gdy ta Deputacyja tém jest zajęta, Stany naradzią się nad dalszemi przełożeniami, które naytąskawsze Król. propozycyie przepisują na posiedzeniach cyrkularnych, rozpoczętych już w d. 14. t. m.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ameryka Hiszpańska.

Listy prywatne z Liny do d. 3. Sierpnia, donoszą, że Jenerał Bolivar odprawił swoy wiazd do stolicy Kusko, gdzie władze mieyskie wyszły na jego przyjęcie.

Podług wiadomości Londyńskich, towarzystwo złożone z mieszkańców Kuby do Meksyku zbiegłych, pracuje tamże nad zrewoltowaniem Kuby i w tém wydato odezwę, w której wzywa Hiszpanów na wyspie Kubie, aby się dla oswo-bodzenia wyspy z Kreolami połączyli. W Alvarado w Meksyku spodziewano się Ministra Skarbu, aby, iak mowi gazeta Meksykańska, z tamąd strzelał do zamku S. Juan d'Ullao złotemi kulami.

Dziennik Gwiazda donosi podług listów z Washingtonu: »Prezydent Ziednoczonych Stanów nie chciał posłać Reprezentanta na Kongres Panamski; Césarz Brazylijski i Rząd Buenos-Ayreski podobnież się mieli oświadczyć.

Hiszpania.

Król mianował Biskupa z St. Ildefonso, Echanove, Arcybiskupem Tarragony w mieyscu zmarłego Cruz, Współczłonka bytley Rejencyi Ur-gielskiej.

Dziennik Gwiazda donosi z d. 10. Grudnia. Teraz wiadomo, że pożar w Eskuryalu, przypisywany początkowo złemysłącom, pochodzi z niedbalstwa kilku służących. Zapomnieli oni po odieździe Króla zagasić ognia na kominie. Płomien zajął obicia i część sprzętów i zrządził szkody na 80,000 franków.

Dziennik Gwiazda z d. 10. Grudnia donosi z Madrytu z d. 29. Listopada co następuje: »Nuncyusz Papiiezki dawał wczoray wielki obiad na cześć nowego Posła Francuzkiego Margrabiego Moustier, na którym znajdowało się Ciało dyplomatyczne, Xiążę Infantado, Dowódca woysk Francuzkich Hrabia d'Arbaud Jouques, i wiele innych znakomitych osob. — Minister rezydent Jego katolickiey Mości przy Związku Szwajcarskim, P. Corpas, który na wiadomość o oddaleniu się P. Zea z Ministeryium udał się był do Madrytu, zatrzymany został 7 Leguas od Stolicy przy wsi San Agostino, i rozkaz udać się do Burgos; nadto zabrano mu wszystkie listy, które miał, zaś iego towarzysz podróży Margrabia Casa Irujo niedoznał żadney przeszkody i przybył do Madrytu.— Mianowany Posłem na Dworze Saskim były pierwszy Minister P. Zea Bermudez nie wyjechał ieszcze z Madrytu.

Wielka Brytania i Irlandyia.

W d. 1. Grudnia odbyła się u Lorda Kancelerza dwugodzinna Rada w Sprawach Zawewnętrznych, obecnymi byli Xiążę Wellington, Hrabia Liverpool, i Harrowby, Sekretarze Stanu Ranning i Peel i PP. Huskinson, Robinson i t. d.

Kompania Wschodnio-Indyjska przyczyniła się także do układów handlowych, albowiem zezwoliła, aby należne wypłaty za herbatę przedłużone zostały za porachowaniem procentów. Summa ta wyniesie 3 do 40,000 funt. szterl.

Okręty Francuzkie, pomimo zakazu swoiego Rządu, i wszelkiego czuwania Anglików prowadzą nieustannie handel niewolnikami. Jeden z tych, l'Orphée przeznaczony do Martyniki został w początkach Sierpnia od Angielskiego okrętu Maidstone zatrzymany i zabrany. Znaleziono na tym blisko 700 nieszczęśliwych Negrów; wszyscy prawie byli za szyję i nogi przykuci. Przestrzeń na okręcie w której byli więzieni nie miała więcej wysokości nad 3 stopy. Drugi okręt Francuzki z 135 nieszczęśliwymi, który podczas ładunku i na morzu utracił Oficerów nie był w stanie kierować

się, widział się zmuszony prosić o pomoc Angielskiego wschodnio-indyjskiego żeglarza, który zaprowadził go do Free Town, gdzie został zasekwestrowany.

Odebrano wiadomości z Rangoon do d. 28. Czerwca. Działania wojenne z powodu pory, dżdżystej zostały zawieszono. O pokoiu zupełnie znikła nadzieja.

Aby za pomocą żeglugi okrętami parowemi przedzý handlować z nowym światem i handel ten dalej rozszerzyć, utworzýli się towarzystwo w Londynie, o którym czytamy co następuje: »Towarzystwo wspomniane zatwierdził akt parlamentowý a Król nadał mu wielkie przywileie. Xiążę Yorku i Xiążę Wellington szczególniej się temże opiekują. Margrabia Landsdown jest Prezydentem onegoż. Kapitał iego wynosi 600,000 funt. szterl.; na skład wszystkich towarów do Ameryki przeznaczonych wybrano port Valencya w południowo-zachodniej Irlandyi. Tu zgromadzać się będą z Tamizy, Glasgowa, Liverpoola, Bristolu, Limeryka i Galway ładunki parowemi okrętami, które i z innych miejsc na drodze leżących takowe zabiorą. Z Valencyi wypływać będą okręty parowe pierwszý wielkości z machinami największý sity. Jeden w dostateczną ilość materyałów palnych zaopatrzony przedzý iak w dniach 14 stanie w Halifax w Nowej Szkocyi i w Nowym Yorku. Drugi wychodzić będzie regularnie każdego miesiąca, dla udania się przez Maderęinne wyspy Afrykańskie do Jamajki, a powracać będzie przez wyspy Bermudzkie i Azorskie. Z Jamajki będzie innymi okrętami parowemi zrobiony związek z Hawanną, Vera-Cruz i innymi południowo-Amerykańskimi portami. Związek bezpośredni zostanie między Halifaxem i Quebekiem uskuteczniiony, aby posunąć dalej żeglugę i handel aż wewnątrz Ameryki północnej. Nowa Szkocyia i Jamajka będą więc centralnym punktem handlu Anglii z Ameryką południową i północną. Wszystko przewidziano, aby towary i podróżnych z największą szybkością przewozić i przy bezpieczeństwie iakiego zwyczajna żegluga zapewnić nie może. Podróźni znajdą na okręcie towarzystwa wszystkie wygody i przyjemności. Między nieprzerwaną podróźą aż na miejsce ich przeznaczenia, lub krótszemi stacyami, mogą obierać sobie statki pocztowe dla wypoczynienia. Że ten instytut dla handlu wewnętrznego i zewnętrznego Anglii przyniesie korzyści jest rzeczą widoczną, zaś największe pożytki czynić będzie podczas wojny, gdzie ten rodzaj przewozu nad wszelkie inne otrzyma pierwszeństwo.

Na kolei żelaznej z Stocktonu do Darlingtonu urządzono powóz do przewożenia podróż-

nych. Płaci się za milę Angielską ieden penny (blisko 3 kracyary).

Gazeta poranna z d. 6. Grudnia zapewnia: Sir Karol Stuart po przybyciu ratyfikacyi traktatu Brazylijskiego, spodziewanego z Lizbony, uda się do Buenos-Ayres, z tamąd do Chili i Liny — ale nieiako dyplomatyk, lecz iako podróżniacy.

W Londynie wytoczyła się szczególna sprawa przed Lorda Kanclerza; mianowicie dotyczy się sporu akcyonaryuszów teatru Kowent-Garden względem sztuk, które na tymże mają być dawane; iedni chcą krotkochwil i twierdzą, że tylko tym rodzajem zabawy można mnóstwo ludzi ściągnąć. Inni mniemają, że ten sposób nie jest godny teatru; potrzeba, mowią oni, prosty smak wystawieniem lepszych sztuk usłachetnić, miasto zepsucia dobrego, przedstawieniem gminnych farsów. Lord Kanclerz znajduje się teraz w przykrém położeniu rozstrzygnięcia sporu stron obiedwóch. Mówi ón, iż nieufa sobie, by wydał właściwy wyrok w tej mierze, ponieważ nie w stanie dokładnie przekonać się co zmniejsza lub powiększa dochód teatralny, i na czém zależy pierwszeństwo tancerzy i tancerek, aktorów i figurantów i t. d. Wiadomo, że po kolei wszystkie teatru, wyjąwszy opery włoskiey stawały przed Kanclerzem, aby swoje próżnienia przed nim załatwić, przyczem wyrok iego zawsze opiewał, że sprawy podobne w drodze sądowej nie dadzą się dobrze ukończyć, lecz między interesowanymi najłatwiej mogą być załatwione. Lord odłożył tę sprawę na kilka dni i spodziewa się, iż nie przyydzie do wyroku sądowego.

Ilość ięzmiennia pod zamknięciem Król. podają na 300,000 kwarterów, podobna do prawdy, że nieprzewyższa ieszcze 260,000.

Francyia.

Król Jego. Mość przyszedł zupełnie do zdrowia z lekkiej słabości, na którą był zapadł po polowaniu w Rambouillet.

W miejscu zmarłego Hrabiego Lacpede, mianował Król P. Constant Dumeril, Współczłonka Instytutu i Profesora w Wydziale lekarskim Paryżkim, Przełożonym Museum historii naturalnej.

Dziennik: »Gwiazda« pisze, że w Bajonnie aresztowany został Pułkownik inżynieryi Emy, i pod zastoną do Pau odprowadzony, wyszedł także rozkaz uwięzienia P. Despaux.

Konstytucyonista mówi, że składka dla dzieci Jenerała Foy i na pomnik wynosiła do d. 9. b. m. 392,243 fran. 25 centy.; lecz do tej summy nie wchodzą różne prywatne składki.

W d. 5. Grudnia wydał Sąd Paryżki wyrok w sprawie o dążność przeciwko Kuryerowi Fran-

cuzkiemu. Po objaśnieniu Jeneralnego Adwokata obwinionych artykułów tego pisma, aby je w prawdziwym stawić światło, zabrał głos onegoż obrońca P. Merillou. Atoli Preses Sądu nie dał mu ukończyć repliki i Współczłonkowie onegoż udali się do sali radnej. Po godzinnem naradzeniu zasiedli znowu swoje mieysca, i Prezydent wydał wyrok prawie w następujących słowach:

»Zapatrzywszy się na Arty: 3. Ustawy z d. 17. Marca 1822 i rekwizytoryum Jeneralnego Prokuratora; z uwagi, że większa część obwinionych artykułów Kuryera względnie swęj formy są bardzo godne nagany, a w gruncie, charakteru Religii Państwa winne uszanowanie naruszającego, dostatecznie nie posiadają; że inne artykuły, chociaż ten charakter istotnie na sobie noszą, lecz nie są licznemi i wyszły wśród okoliczności, które uważać potrzeba za zwalniające, któreto zwalniające okoliczności są: przywrócenie we Francyi religijnych ustawą niepozwolonych towarzystw i ultramontaniczne przez część Duchowienstwa Francuzkiego prawie publiczne dawane nauki, zdolne zagrażać prawom Tronu i swobodom zaręczonym Konstytucyą: Zatem oświadcza Sąd, że nie masz powodu do zawieszenia, zaleca atoli Wydawcom i Redaktorom Kuryera z większą postępować oględnością.«

Prussy.

Oto są wyjątki z postanowień Seymu prowincyy Pruss, i Królewskięj na nie odpowiedzi: Względem liverunku, przwiętego przez Seym na lat 4, wyszły już rozporządzenia. Postępowanie dla sądów wiejskich odłożone zostało do dalszego rozważenia. Względem stosunków żydów, wydane już zostały przepisy przez rozporządzenia przeciw wkradaniu się cudzoziemców. Stany tak w tęg mierze się wyraziły: Przez handel z Polską wstrzymywana jest znacznie cywilizacya żydów w prowincyach Prusach, w porównaniu stosunkowem z innemi Prowincyami, gdyż żydzi pruscy odwodzi się od innych obywatelskich gatęzi zarobku przez szachrowanie (*Schachern*) żydów polskich, należałoby zatem tylko oznaczony liczbę tych ludzi handlu dozwolić, i nakazać, aby żaden żyd stąg chrześcian nie trzymał, dopóki by stosowna ilość żydowskich stąg przy chrześciańskich gospodarstwach się nie znaydowała, nakoniec mieszkania na wsiach wtenczas możnaby tylko żydom dozwolić, jeśli się handlem nie trudnią. — Dalej uczyniły Stany wzmiankę, że w niektórych okolicach liczba żydów tak bardzo się pomnaża, iż rządzić może upadek

kilku chrześciańskich kościołów. — Większa część Deputowanych żędała, aby żydów do wojska brano; mniejsza utrzymywała, że do służby woyskowej nie są zdadni, i że podatek wykupny jest w tym względzie stósowniejszy. — Proszono także, aby żydzi tylko w wieku męzkim małżeństwo zawierali, przez co zmniejszyłaby się liczba stabowitych do służby woyskowej niezdatnych. — Odpowiedziano, że na te podania będzie wzgląd miany. — Natężenie podatków od psów, zostawiono do woli gmin. Zalegającym w opłacie do kass ogniowych w miastach litewskich, dozwolone późniejsze do zapłaty terminu. Założenie gimnazium w Hohenstein, odłożono do dalszęg rozwagi. W prozbach tyczących się przedmiotów woyskowych, prawie wszystkiego odmówiono. Przyrzeczono zadosyć uczynić prosbom, o zaprowadzenie sędziów pojednawczych. Zniżenie cen soli uznano za niepodobne. Na prosbę, aby się Rząd o zniesienie praw zbożowych angielskich wstawił, uczyniouo nadzieię, że prawa te będą zniesione i t. d.

Rossyia.

Rozkazem Cesarskim do Ministra Skarbn z dnia 31go Listopada wydanym, w celu podniesienia tak ważnego i pożytecznego portu dla handlu Rossyjskiego w Taganrogu rozporządzono, iż dziesiąta część wszystkich podatków cłowych w Taganrogu z summy, nieprzechodzącej rocznie miliona, ma być obracana dla poprawienia tamecznego portu i budowli potrzebnych dla miasta, odpowiadających tamecznemu handlowi.

Z Petersburga donoszą z dnia 26go Listopada. Budowle przedsięwzięte około tuteyszey giełdy, iakoteż urzędu cłowego w Kronsztadzie z pospiechem idą, i już kilka milio. Rząd kosztują. Pakhuzy giełdy inż od kilka tygodni pokryto. Na przystą wiosnę będzie budowa wewnętrż ukonczona, a w iesieni 1826. gotowa na towary. Do tych obszernych budowli przybędą w następnych latach inne i t. d., które w iesieni 1829 mają być ukonczone.

Xiążęta Georgiyscy Abaszydsew, Taktokow, Leonidsew, Czelokaniew, Orbelanów, uznani zostali za Xiążąt.

Za pozwoleniem Ministra publicznego Oświecenia, Professor Bukirski, umieszczony przy tuteyszym Uniwersytecie, rozpocznie publicznie w d. 30. t. m. kurs retoryki i literatury w ięzyku Rossyjskim. Jestto pierwsze tego rodzaju przedsięwzięcie.